

Mladen Vedriš¹

GOVOR NA KOMEMORACIJI PROFESORU STJENKU VRANJICANU

Poštovana obitelji Vranjican!

Uvaženi kolege, prijatelji profesora Vranjicana!

Naš uvaženi profesor, kolega i prijatelj, Stjenko Vranjican, ostavio nas je zauvijek.

Na sebi svojstven način: tiho, samozatajno.

Na svoj način: blizu, ali i tako odvojeno.

Ostavio je također, nama i generaciji koja želi čitati i učiti, djela:

- Kapitalni udžbenik: **Politička ekonomija**, koji je tiskan u šest obnovljenih i dopunjenih izdanja
- Urednik je monografije: **Doprinos Nikole Škrlica Lomničkog ekonomskoj modernizaciji i razvoju Hrvatske u 18. stoljeću**, čime je jedno izuzetno djelo prikazao u današnjem vremenu i oteo povijesnom zaboravu. Za to ostvarenje dobio je i priznanje nagradom HAZU.
- Isto tako, urednik je vrijedne monografije **Povijest ekonomskih doktrina** autora Valdemara Lunačeka, također profesora na Pravnome fakultetu u Zagrebu.
- Aktivno je angažirano pisao i publicirao niz radova vezanih uz aktualne gospodarske teme i probleme samostalne hrvatske države.

* Dr. sc. Mladen Vedriš je izvanredni profesor Pravnog fakulteta u Zagrebu.

U tome je ozračju analizirao i objavljivao niz znanstvenih tekstova o značenju ljudskoga kapitala u okviru koncepta razvitka Republike Hrvatske.

- I, istaknimo posebno, danas već davne 1987., bio je jedan od pokretača i osnivača i danas postojećega časopisa studenata Pravnoga fakulteta „Pravnik“.

I tako redom: od jedne do one iduće bibliografske jedinice; vrijedne i prepoznatljive.

Sve to ostaje kao trajno djelo uvaženoga profesora i znanstvenika - gospodina Stjenka Vranjicana.

No, ostaje i ono što nije zapisano ni u jednoj evidenciji: nesebičnost i sudjelovanje u oblikovanju niza stručnih i znanstvenih radova, počevši od studenata, pa do svojih kolega.

Svatko je uvijek i bez okolišanja mogao zatražiti i dobiti potporu, savjet i sugestiju; bilo autorsku, bilo uredničku.

Ostavio nas je kada smo to najmanje očekivali. Otišao je kada je itekako bio potreban:

I studentima ovoga Fakulteta

I svojim prijateljima i suradnicima

I, naravno, i najviše – svojim najbližima.

Što ostaje, nakon Stjenka?

Život vrijedan poštovanja,

Radni vijek ostvarenih rezultata, ali i još mnogo praznih stranica.

i

Iznad svega ovoga: tiha tuga i duboka praznina koje se ne mogu ispuniti ni protekom vremena, ni bilo kakvim našim riječima.

Hvala ti Stjenko što si bio s nama.